

Az ima ereje

Kiért imádkozhatnál ma?

Írta: David Dickson

Egyházi folyóiratok
Igaz történet alapján, magyar átdolgozás

„... imádkozzatok egymásért...”
(Jakab 5:16).

Apa mindenkit odahívott a számítógéphez. Luca letette a plüsszsiráfot, amellyel játszott, és odasietett. Mi történik? Itt az idő Nagyival szkájpolni?

Apa a képernyőre mutatott. „Meg akartam mutatni nektek egy részt az egyik általános konferenciái beszédből.”

Luca hunyorgott. Nem Nagy volt, hanem Eyring elnök! Az Első Elnökségből.

Apa elindította a felvételt. Eyring elnök az egyházi vezetők támogatásáról beszélt. Azt magyarázta, milyen nagy szüksége van az egyházi vezetőknek arra, hogy imádkozzunk értük.

„Apa, ezért szoktunk imádkozni a prófétáért, igaz?” – kérdezte Luca öccse, Dávid. Apa és Anya bólintott.

„Igen, ezért – felelte Apa. – De éppenséggel a gyülekezeti elnökségünk is eszembe jut. Szerintem Alvári elnöknek és a tanácsosainak is szükségük van az imáinkra.”

Luca nagyon szerette Alvári elnököt és a tanácsosait. Mindig nagyon kedvesek voltak hozzá. Segíteni akart nekik!

„Imádkozni fogok értük – mondta Luca. – És a családi imánkban is imádkozhatunk értük!”

„Szerintem ez nagyszerű ötlet – válaszolta Anya. – Tegyük is ezt!”

A következő néhány napban Luca nagyon igyekezett, hogy amikor elmondott egy imát, akkor ne felejtse el a gyülekezeti elnökségért is imádkozni. Ez minden alkalommal csak pár másodpercebe telt. Könnyű!

A következő vasárnap, az úrvacsorai gyűlés nyitóhymuszát követően Alvári elnök

szólt a gyülekezethez. És mondott valamit, amitől alaposan elkerekedett Luca szeme.

„Gyülekezeti elnökségként szeretnénk megköszönni nektek, hogy imádkoztatok értünk – közölte Alvári elnök. – Tényleges erőt kaptunk ezekből az imákból. Az elhívásunk elvégzéséhez igazán szükségünk van a hitetekre és az imáitokra. Köszönjük!”

Lucának fülig ért a szája. Dávidra nézett. Ő is mosolygott. Luca alig akarta elhinni, amit hallott! Annyira izgatott volt,

hogy alig tudott nyugton ülni a helyén. Odahajolt Anyához, és megrángatta a ruhája ujját.

„Anyá! – súgta. – Hallottad, mit mondott Alvári elnök?!” Fel-alá szeretett volna ugrálni. „Működött! Az imáink tényleg működtek!”

Istentisztelet után Luca és a családja együtt sétált hazafelé.

„Isten valóban meghallja az imáinkat – mondta Anya. – És nem bámulatos, milyen ereje van annak, ha emberek egy csoportja imádkozik valakiért?”

ILLUSZTRÁLTÁ: HOLLIE HIBBERT

„Amikor imádkozom, közelebb érzem magam Mennyei Atyához és Jézushoz.”

**Lorena Eduarda N., 5 éves,
Brazília, São Paulo**

Luca melegséget és boldogságot érzett. Ugrándozva ment Dáviddal a járdán, miközben Anya és Apa mögöttük sétált. Tudta, hogy Mennyei Atya meghallgatta a családja imáit. Tényleg volt eredménye annak, amit tettek, pedig csak imádkoztak!

Aznap este Luca az imához készülődött. Az elemis tanítójára és más egyházi vezetőkre gondolt, akiknek jól jönne néhány további áldás. Esetleg értük is imádkozni fog! Keresztbe tette a karjait, és lehajtotta a fejét. Pontosan tudta, hogy mit fog mondani. ●